

Sygn. akt II K 1326/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Anna Szelağ

Sędziowie

Ławnicy

Protokolant Kinga Grzywacz

w obecności

Prokuratora Andrzeja Lisieckiego

po rozpoznaniu dnia 04.02.2014r.

sprawy **A. D.**, urodz. (...) w N. M..

syna S. i B. z d. L.

oskarżonego o to, że: I. w okresie od 27 sierpnia 2013 roku do dnia 28 sierpnia 2013 roku w L. woj. (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z G. B. zabrał w celu przywłaszczenia rower marki B' (...) o wartości 630 złotych na szkodę A. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne; -

tj. o czyn z art.278§1kk w zw. z art.64§1kk

II. w okresie od dnia 29 sierpnia 2013 roku do dnia 30 sierpnia 2013 roku w L. woj. (...), przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z G. B. z pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz samochodowy marki S. (...) 300, mikrofon (...) 2002, antenę CB na magnes marki S. (...), półkę tylną, dwa głośniki samochodowe marki J. o mocy 210 WAT, wzmacniacz marki J. model (...), radio (...) marki M. A. A., skrzynię basową z dwóch głośników w drewnianej obudowie o wartości łącznej 1.650 złotych na szkodę D. C., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne; -

tj. o czyn z art.278§1kk w zw. z art.64§1kk

oraz **G. B.**, urodz. (...) w N. M.

syna H. i K. z d. H.

oskarżonego o to, że: III. w okresie od 27 sierpnia 2013 roku do dnia 28 sierpnia 2013 roku w L. woj. (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. D. zabrał w celu przywłaszczenia rower marki B' (...) o wartości 630 złotych na szkodę A. K. (1); -

tj. o czyn z art.278§1kk

IV. w okresie od dnia 29 sierpnia 2013 roku do dnia 30 sierpnia 2013 roku w L. woj. (...), przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. D. z pojazdu marki S. o numerze rejestracyjnym (...) zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz samochodowy marki S. (...) 300, mikrofon (...) 2002, antenę CB na magnes marki S. (...), półkę tylną, dwa głośniki samochodowe marki J. o mocy 210 WAT, wzmacniacz marki J. model (...), radio (...) marki M. A. A., skrzynię basową z dwóch głośników w drewnianej obudowie o wartości łącznej 1.650 złotych na szkodę D. C.; -

tj. o czyn z art.278§1kk

orzeka:

V. ustalając, że oskarżony A. D. działał w ramach ciągu przestępstw, oskarżonego A. D. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I, przy czym ustala, że wartość roweru to 600 zł, a 30 zł stanowi wartość linki mocującej rower oraz czynu opisanego w pkt. II, i za to na podstawie art.278§1kk w zw. z art.64§1kk skazuje oskarżonego za oba czyny, zaś na podstawie art.278§1kk w zw. z art.64§1kk w zw. z art.91§1kk wymierza oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności; -

- na podstawie art.46§1kk zasądza od oskarżonego A. D. na rzecz pokrzywdzonej A. K. (1) kwotę 315 zł (trzysta piętnaście) tytułem częściowego naprawienia szkody; -

VI. ustalając, że oskarżony G. B. działał w ramach ciągu przestępstw, oskarżonego G. B. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. III, przy czym ustala, że wartość roweru to 600 zł, a 30 zł stanowi wartość linki mocującej rower oraz czynu opisanego w pkt. IV, i za to na podstawie art.278§1kk skazuje oskarżonego za oba czyny, zaś na podstawie art.278§1kk w zw. z art.91§1kk wymierza oskarżonemu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności; -

- na podstawie art.46§1kk zasądza od oskarżonego G. B. na rzecz pokrzywdzonej A. K. (1) kwotę 315 zł (trzysta piętnaście) tytułem częściowego naprawienia szkody; -

VII. na podstawie art.624§1kpk zwalnia oskarżonych A. D. oraz G. B. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1326/13

UZASADNIENIE

Na podstawie ujawnionego w toku rozprawy materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27.08.2013r. około godz. 15:00, S. K. pozostawił użytkowany przez siebie rower marki B' (...) na korytarzu III pietra w bloku przy ul. (...) w L., przypinając go linką, o wartości 30 zł, do metalowej barierki i udał się do domu. Rower znajdował się tam jeszcze około godz. 20:00. W tym czasie do w/w bloku weszli oskarżeni A. D. oraz G. B. i widząc stojący tam rower, po przecięciu przez G. B. linki zabezpieczającej, zabrali go ze sobą. Fakt dokonania kradzieży roweru stwierdziła w dniu 28.08.2013r. około godz. 15:00, jego właścicielka A. K. (1). Następnie w dniu bliżej nieustalonym, oskarżeni sprzedali przedmiotowy rower o wartości 600 zł za kwotę 250 zł.

W sierpniu 2013r. D. C. właściciel samochodu marki S. (...) o nr rej. (...), pozostawił go na parkingu osiedlowym przy ul. (...) w L. na około tydzień. W dniu 29.08.2013r. około godz. 15:00 pokrzywdzony wyjął akumulator z w/w pojazdu i odchodząc zapomniał zamknąć drzwi na zamek. W godzinach nocnych tamtędy przechodzili oskarżeni A. D. oraz G. B. i już wówczas zauważyli, że samochód nie był zamknięty. Gdy po jakimś czasie wracali tą samą drogą, to wykorzystując zaistniałą sytuację, obaj oskarżeni weszli do S. i zabrali stamtąd radioodtwarzacz samochodowy marki S. (...) 300, mikrofon (...) 2002, antenę CB na magnes marki S. (...), półkę tylną, dwa głośniki samochodowe marki J. o mocy 210 WAT, wzmacniacz marki J. model (...), radio (...) marki M. A. A., skrzynię basową z dwóch głośników w drewnianej

obudowie, wszystko o łącznej 1.650 zł. Fakt dokonania wyżej opisanej kradzieży D. C. stwierdził w dniu 30.08.2013r. około godz. 9:00.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zeznań świadków: A. K. (1) (k.128 akta II K 1213/13, 50), D. C. (k.114 i 172 akta II K 1213/13, 50-51), wyjaśnień oskarżonych: A. D. (k.146 akta II K 1213/13, 47-48), G. B. (k.167 i 168-169 akta II K 1213/13, 48), jak również na podstawie notatki urzędowej (k.1-2 akta II K 1213/13), protokołu oględzin (k.116-118 akta II K 1213/13), kserokopii karty produktu (k.136 akta II K 1213/13).

Oskarżeni A. D. oraz G. B. przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożyli wyjaśnienia zasadniczo zbieżne z ustalonym w sprawie stanem faktycznym.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obu oskarżonych, co do przebiegu wyżej opisanych wydarzeń, gdyż w całości korespondują one z pozostałym ujawnionym w toku rozprawy materiałem dowodowym, a zwłaszcza z zeznaniami świadków A. K. (1) oraz D. C.. Z tego też względu, sąd nie miał wątpliwości, że A. D. oraz G. B. dokonali kradzieży w/w rzeczy, do czego zresztą sami się przyznali. Wszystkie te okoliczności znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków A. K. (1) oraz D. C., którym sąd także w całości dał wiarę, gdyż ocenił je, jako logiczne i precyzyjne. Świadcowie ci to osoby obce dla oskarżonych i nie posiadali żadnego interesu w tym by obciążać któregokolwiek z oskarżonych ponad ich rzeczywiste działanie. Wszystkie te okoliczności powodują, że w ocenie sądu, w/w zeznania zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności.

Z uwagi na fakt, że ani A. D. ani też G. B. nie kwestionowali żadnej z okoliczności, które były przedstawiane przez S. K., sąd uznał je za ujawnione bez odczytywania. Sąd uznał za wiarygodne także zeznania i tego świadka, ponieważ są one całkowicie zbieżne z zeznaniami A. K. (1).

Sąd dał wiarę także pozostałym ujawnionym w sprawie dowodom w postaci zeznań świadków Ł. G., A. J., R. B., Ł. J., P. D., A. K., T. S., P. L., M. K., W. S., B. D., M. Z., I. T., G. T., E. T., M. M., G. F., I. C., R. T., K. M., H. K., ponieważ nie były one przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziły wątpliwości sądu. Sąd uznał je za ujawnione bez odczytywania nie tylko z powodu w/w okoliczności, ale także i dlatego, że nie miały one istotnego znaczenia dla odtworzenia stanu faktycznego jaki zaistniał w niniejszej sprawie.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność dowodów nieosobowych także nie była poddawana w wątpliwości przez żadną ze stron, zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania i z tych względów sąd nie odmówił im wiarygodności.

Reasumując, w świetle poczynionych przez sąd ustaleń, wina A. D. oraz G. B. nie budzi żadnych wątpliwości, którzy działając w ramach ciągu przestępstw, czyli w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, czynami swoimi dwukrotnie zrealizowali znamiona występku z art.278§1kk.

W okresie od 27.08.2013r. do dnia 28.08.2013r. w L., przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu oskarżeni zabrali w celu przywłaszczenia rower marki B' (...) o wartości 600 zł na szkodę A. K. (1), przecinając linkę o wartości 30 zł. Następnie, w okresie od dnia 29.08.2013r. do dnia 30.08.2013r. w L., przy ul. (...), oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu, z pojazdu marki S. o nr rej. (...), zabrali w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz samochodowy marki S. (...) 300, mikrofon (...) 2002, antenę CB na magnes marki S. (...), półkę tylną, dwa głośniki samochodowe marki J. o mocy 210 WAT, wzmacniacz marki J. model (...), radio (...) marki M. A. A., skrzynię basową z dwóch głośników w drewnianej obudowie o wartości łącznej 1.650 zł na szkodę D. C.. Należy w tym miejscu zauważyć, że kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyr. SN z 5 V 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4). Wszystkie te znamiona, w ocenie sądu, zostały spełnione poprzez wspólne działanie oskarżonych. Opierając

się na wyżej już przedstawionych dowodach, jak również wyjaśnieniach obu oskarżonych, to w sposób jednoznaczny wskazują one na ich współdziałanie w popełnieniu wyżej opisanych czynów. Podstawowym elementem takiej formy współdziałania jest wykonywanie czynu zabronionego w porozumieniu z inną osobą, przy czym nie ma żadnych dodatkowych wymogów odnośnie sposobu porozumienia. Porozumienie może dojść do skutku w każdej formie, nawet w sposób dorozumiany. Dlatego wystarczyło, że A. D. oraz G. B. objęli swoją świadomością fakt, że dokonywane jest przestępstwo kradzieży i traktowali to zachowanie jak własne. Nie jest wymagane, aby każdy z oskarżonych zrealizował wszystkie znamiona przestępstwa określonego w art.278§1kk, wystarczyło, że oskarżeni objęli swoim zamiarem całość zachowania określonego znamionami w/w typu czynu zabronionego. Skoro A. D. oraz G. B. byli razem w tym samym czasie i miejscu, to nie sposób przyjąć, że któryś z nich mógł popełnić przestępstwo niejako w ukryciu przed drugim oskarżonym.

Jednocześnie należy w tym miejscu podnieść, że A. D. w/w czyny popełnił się w ciągu pięciu lat po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne. A. D. był już wielokrotnie karany, w tym także za przestępstwa przeciwko mieniu lub też w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (k.23-24). Wyrokiem wydanym w sprawie sygn. akt II K 426/09 oskarżony był skazany m.in. za przestępstwo z art.59 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 26.02.2011r. do 26.07.2013r. (k.529-533 akta II K 1213/13).

Wymierzając obu oskarżonym kary pozbawienia wolności, sąd kierował się dyrektywami wynikającymi z treści art.53kk. Do okoliczności obciążających sąd zaliczył wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów, a wyrażający się pobudkami oskarżonych, jak i w sposobie ich działania, a w szczególności w łatwość, z jaką zdecydowali się na popełnienie w/w przestępstw. Jest to o tyle istotne, że A. D. oraz G. B. byli już wcześniej wielokrotnie karani i tym samym powinni w pełni zdawać sobie sprawę z naganności takiego zachowania i jego konsekwencji prawnych. Poza tym, także chęć łatwego zysku, przy jednoczesnym całkowitym braku poszanowania cudzej własności, zdaniem sądu, zasługuje na w pełni negatywną ocenę. Z tym, że z drugiej strony należało uwzględnić na korzyść obu oskarżonych, to że przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, szczerze opisali przebieg przedmiotowych wydarzeń i tym samym nie umniejszali swojej roli w ich popełnieniu, nie kwestionowali wiarygodności ujawnionych w sprawie dowodów. Te okoliczności dają podstawę do przyjęcia, że może w końcu oskarżeni zdecydują się zmienić swoją postawę wobec norm prawa karnego. To wszystko razem spowodowało, że mimo wielokrotnej poprzedniej karalności zarówno A. D., jak i G. B., sąd wymierzył im karę pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, czyli A. D. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, zaś G. B. karę 7 miesięcy pozbawienia wolności. Uznając tym samym, że wymierzone kary są współmierne do stopnia ich zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego im czynu i wysokości wyrządzonej szkody. Kary takie, zdaniem sądu, spełnią również wymogi prewencji ogólnej i szczególnej. Z tym, że wysokości poszczególnych kar została zróżnicowana z uwagi na fakt, że A. D. działał w warunkach recydywy. Zwłaszcza, że oskarżony zakończył odbywanie kary pozbawienia w dniu 26.07.2013r., a już w okresie od 27.08.2013r. do dnia 28.08.2013r. dopuścił się w/w kradzieży. Poprzednia karalność oskarżonych dowodzi, że dotychczasowy proces resocjalizacji nie odniósł pożądanego skutku i nie doprowadził do tego, że zaprzestali popełniania kolejnych przestępstw.

Biorąc pod uwagę wszystkie wyżej przedstawione okoliczności, sąd uznał, że przedmiotowe cele kary nie zostaną spełnione w przypadku ponownego warunkowego zawieszenia jej wykonania w przypadku obu oskarżonych. Ponadto, jak wynika z aktualnych danych z K., to A. D. był dziesięciokrotnie karany, w tym trzy razy za przestępstwa przeciwko mieniu (k.23-24). Z kolei G. B. był już skazywany siedmiokrotnie, w tym cztery razy za przestępstwo przeciwko mieniu (k.27-28). Na niekorzyść A. D. przemawia także i to, że był on już raz skazany w warunkach art.64§1kk w sprawie sygn. akt II K 361/04 (k.23). Nie można pominąć faktu, że sąd kilkakrotnie dawał już obu oskarżonym szansę na zmianę swojego postępowania, orzekając kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Jednakże dotychczasowy proces resocjalizacji nie odniósł pozytywnych skutków, skoro zarówno A. D., jak i G. B. zdecydowali się na popełnienie kolejnych przestępstw. Należy również zwrócić uwagę i na to, że kara winna także spełnić swe cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej, tj. uświadomić oskarżonym, że nie ma przyzwolenia i społecznej akceptacji na wyżej opisane zachowanie. Sąd miał na uwadze również względy prewencji ogólnej, fakt, że w/

w przestępstwo popełnione przez obu oskarżonych są popełniane często (obserwując chociażby wpływ tego typu spraw do tutejszego Sądu), a kara winna spełniać także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nie można także pominąć i tego, że proces demoralizacji A. D. jest duży, skoro nie miał on żadnych oparów, aby bezpośrednio po opuszczeniu Zakładu Karnego popełnić kolejne występki. Należy w tym miejscu zauważyć, że na gruncie powyższych rozważań kary jednostkowe wymierzone oskarżonym są niskie, jednakże wynikało to przede wszystkim z faktu, że oskarżeni przyznali się i wyrazili skruchę.

Jednocześnie, wobec wniosku A. K. (1), na podstawie art.46§1kk sąd zobowiązał obu oskarżonych do naprawienia szkody w części i zapłaty na rzecz pokrzywdzonej kwoty po 315 zł. Ani A. D., ani też G. B. nie kwestionowali wysokości wyceny w/w roweru, czy też zabezpieczającej go linki.

Korzystając z treści art.624§1kpk sąd zwolnił obu oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa. Żaden z oskarżonych nie ma stałego źródła dochodów, ani też jakiegokolwiek majątku, co umożliwiłoby im uregulowanie kosztów sądowych.